

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΠΑΠΠΟΥ



Αναστασία Διδασκάλου

Κάποτε υπήρχε ένα χωριό που το έλεγαν Γκουρντνάσα. Στο χωριό αυτό κατοικούσαν πέντε οικογένειες και ένας παππούς. Ο παππούς αυτός λεγόταν Φριτζ και φερόταν πολύπερίεργα, δηλαδή απομονωνόταν μέσα στο σπίτι χωρίς να έχει επαφή με κανέναν άνθρωπο. Πολλοί φαντάζονταν ότι είχε άνοια ή ότι είχε τρελαθεί, επειδή η γυναίκα του και τα παιδιά του τον είχαν παρατήσει. Όλοι αναρωτιούνταν το γιατί, μα κανένας δεν έμαθε ποτέ. Εγώ όμως που ξέρω την ιστορία θα σας την διηγηθώ.



Πολλά χρόνια πριν ο Φριτζ έμενε με την γυναίκα του την Φλερεντόνι και τα δύο του παιδιά σε ένα ζεστό σπίτι, και για να λέμε την αλήθεια δεν ήταν και πολύ πλούσιοι, αλλά ήταν πολύ ευτυχισμένοι. Ένα πρωί που ο Φριτζ είχε πάει για ψάρεμα στο ποτάμι, δίπλα στην εκκλησία του αγίου Νικολάου έπιασε μια μεγάλη ψαριά. Καθώς περπατούσε για το σπίτι του, σκεφτόταν: «γιατί να μην έτρωγα τα ψάρια εδώ στην εκκλησιά και να έλεγα της γυναίκας μου ότι δεν είχα μεγάλη ψαριά; Έτσι κι αλλιώς δε φτάνουν και πολλά για το σπίτι». Και έτσι και έγινε. Έψησε τα ψάρια σε μια πρόχειρη φωτιά που άναψε και έκατσε και τα έφαγε μόνος του. Όταν έφτασε στο σπίτι, είπε στην γυναίκα του ότι εκείνη την ημέρα δεν έπιασε ψάρια και ξάπλωσε να κοιμηθεί. Αυτό όμως συνεχιζόταν για πολύ καιρό. Ο Φριτζ έπιανε πολλά ψάρια και τα έτρωγε μόνος του.

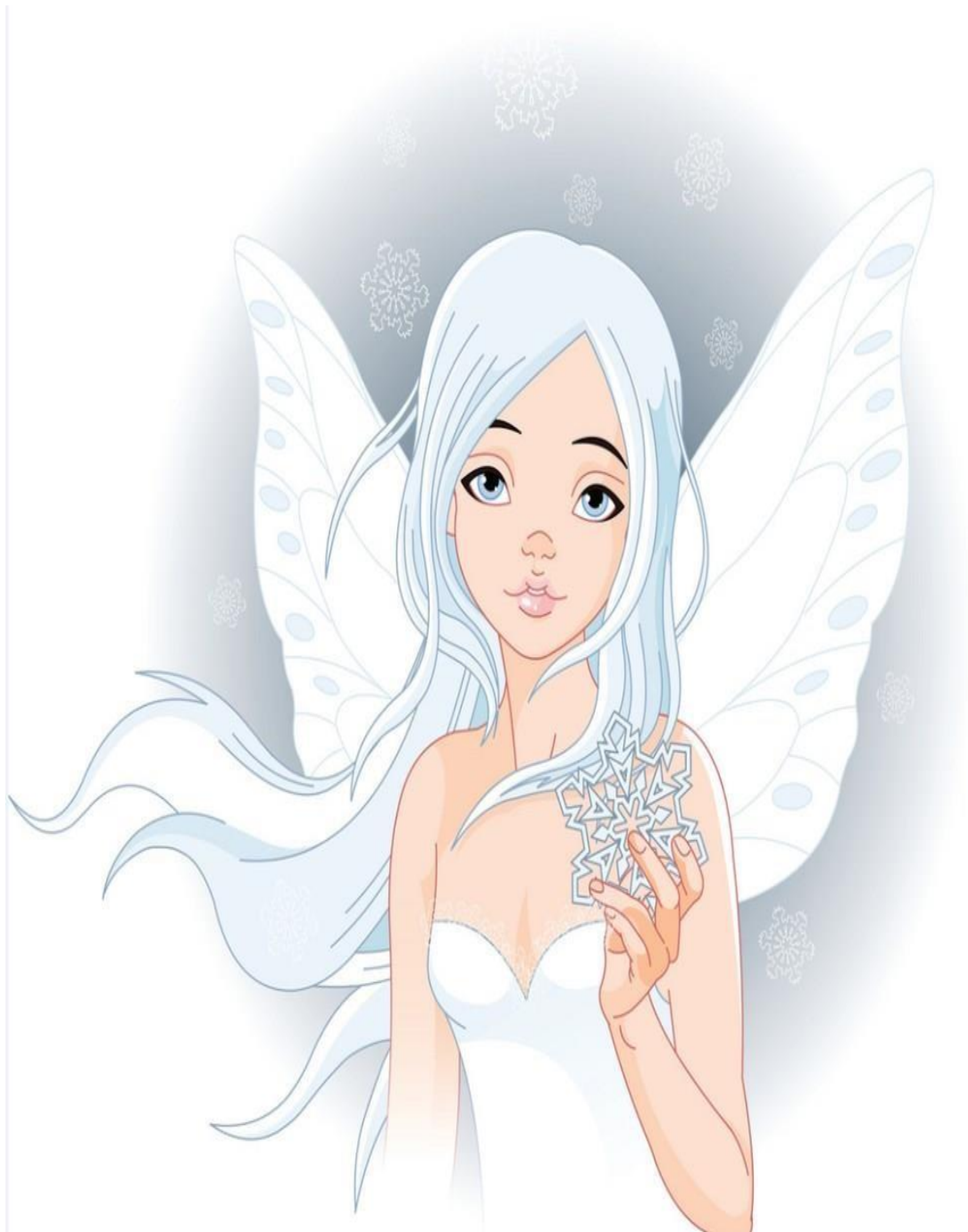


Κάποια στιγμή η γυναίκα του αισθανόταν ότι κάτι δεν πήγαινε καλά και αποφάσισε να τον ακολουθήσει. Μόλις κατάλαβε τι ακριβώς συνέβαινε, γύρισε σπίτι και τον περίμενε. Όταν γύρισε ο άντρας της, του είπε όλα όσα είχε δει, αλλά αυτός αδιαφόρησε και έπεσε για ύπνο.

Την επόμενη μέρα όπως περνούσε από το δάσος για να πάει στο ποτάμι πετάχτηκε μπροστά του μια τίγρης. Ο Φριτζ άρχισε να τρέχει προς το σπίτι του ενώ το ζώο τον κυνηγούσε. Μόλις μπήκε στο σπίτι έκλεισε γρήγορα γρήγορα την πόρτα και η τίγρης σταμάτησε απότομα.



Ξαφνικά ένα φως πέρασε κάτω από την πόρτα και το άγριο θηρίο μεταμορφώθηκε σε μια πανέμορφη νεράίδα, η οποία έκανε μάγια στον Φριτζ για την απληστία του και του πήρε την οικογένεια, ώστε να μένει μόνος του. Η οικογένεια του βρέθηκε στην πόλη Βικτρούντα που ήταν αρκετά μίλια μακριά από το χωριό.



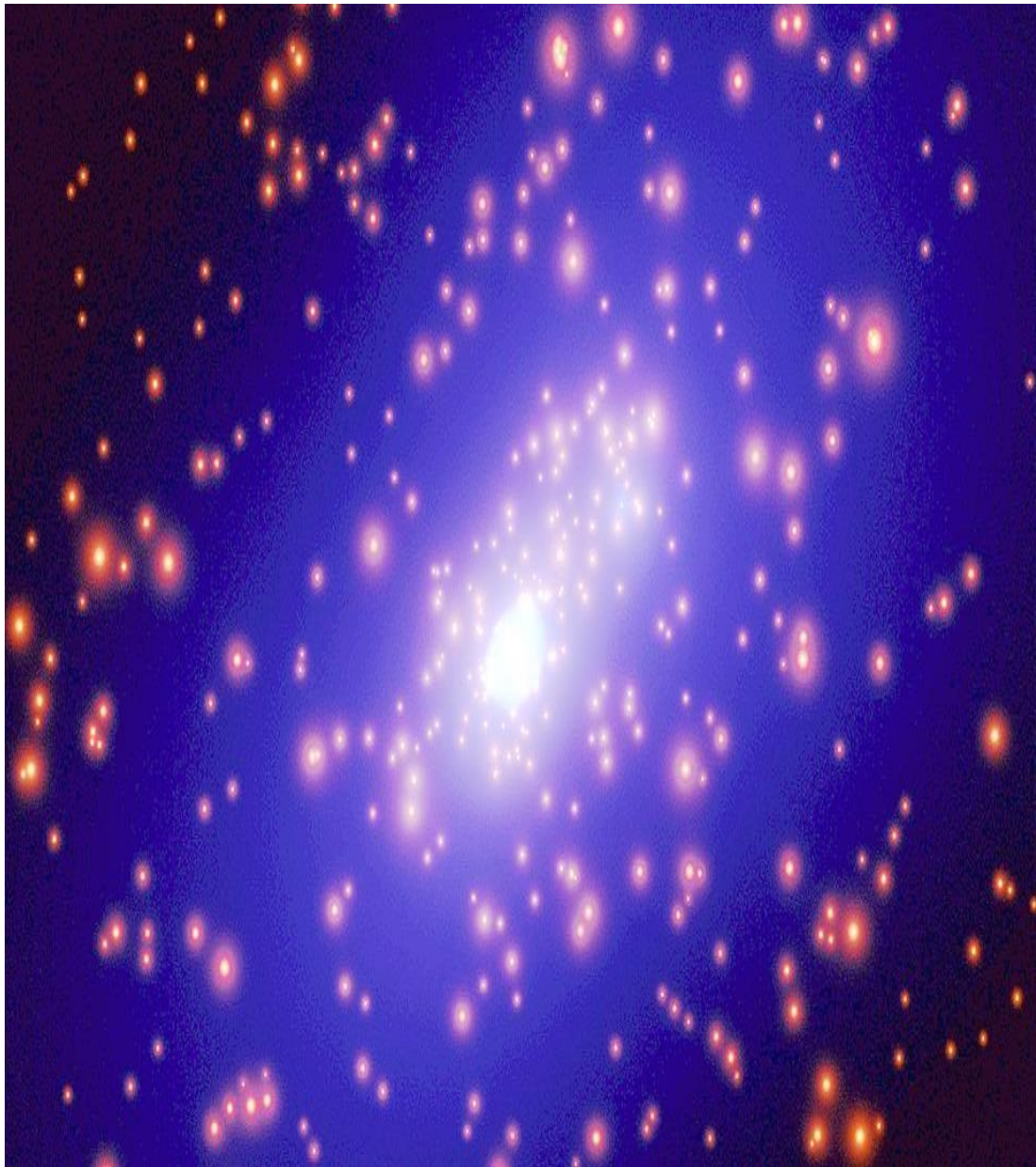
Μετά από είκοσι χρόνια έπεσε πείνα στο χωριό, γιατί δεν έβρεχε και τα σπαρτά δε μεγάλωναν. Έτσι οι χωρικοί αναγκάστηκαν να πάνε σε μακρινά χωριά μήπως βρουν τροφή. Το ταξίδι θα διαρκούσε μια εβδομάδα και μετά θα επέστρεφαν πίσω. Μαζεύτηκαν τότε όλοι μαζί εκτός από τον παππού και έφυγαν για το μεγάλο ταξίδι.



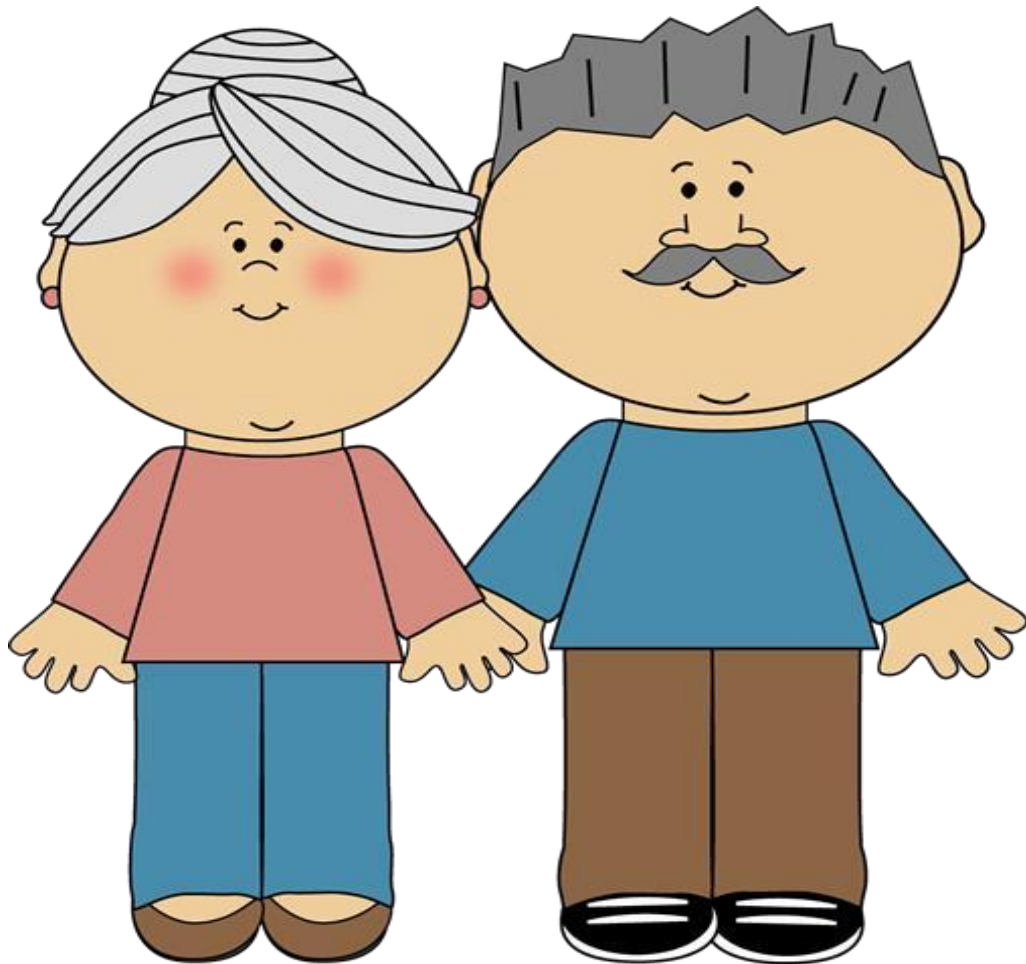
Ο Φριτζ πίσω στο χωριό μετά από πέντε μέρες είχε αρχίσει να πεινάει πολύ. Αναγκάστηκε να βγει από το σπίτι του με έναν χάρτη στα χέρια, που του είχε δώσει ο παππούς του, όταν ήταν παιδί, και αναφερόταν σε μια υπέροχη τοποθεσία κρυμμένη μέσα στο δάσος που δεν ήθελε να γνωρίζουν οι άλλοι χωρικοί. Όταν έφτασε εκεί, είδε μια λιμνούλα γεμάτη ψάρια και γύρω γύρω δέντρα γεμάτα φρούτα. Μάζεψε δυο καλάθια φρούτα, έπιασε αρκετά ψάρια και επέστρεψε στο χωριό.



Μετά από δύο μέρες οι χωρικοί επέστρεψαν χωρίς να έχουν βρει τροφή και, αφού μπήκαν στα σπίτια τους, βρήκαν αρκετό φαγητό πάνω στα τραπέζια τους και χάρηκαν πολύ. Αναρωτήθηκαν όμως που βρέθηκε όλο αυτό το φαγητό. Εκείνη την ώρα εμφανίστηκε πάλι μια λάμψη γύρω από τα σπίτια και φανερώθηκε η νεράιδα.



Η νεράιδα που παρακολουθούσε τον Φριτζ τόσα χρόνια εξήγησε σε όλους τι είχε συμβεί και έτσι αποφάσισε να πάρει πίσω τα μάγια απελευθερώνοντάς τον. Ο Φριτζ γύρισε πίσω στο σπίτι του και όταν άνοιξε την πόρτα είδε μπροστά του την γυναίκα του να τον περιμένει. Έτρεξε αμέσως να την αγκαλιάσει και με δάκρυα στα μάτια ρώτησε που είναι τα παιδιά του. Η Φλερεντόνι του είπε ότι τα παιδιά έμειναν στην Βικτρούντα, είχαν τις δικές τους τους οικογένειες και είχαν τώρα δικά τους παιδιά. Όλοι μαζί αποφάσισαν να πάνε να μείνουν εκεί.



Τα χρόνια περνούσαν, οι οικογένειες μεγάλωναν και η ιστορία μεταφερόταν από γενιά σε γενιά. Έτσι έφτασε κι εμένα στα αυτιά μου, μια χειμωνιάτικη μέρα μπροστά στο τζάκι πουκαθόμουν με την γιαγιά μου. Μου είπε ότι έμαθε την ιστορία από την δικιά της γιαγιά που ήταν μακρινή εγγονή του Φριτζ.

Τώρα πλέον ξέρετε κι εσείς τις συνέπειες που επιφέρει η απληστία από τα παλιά χρόνια μέχρι και σήμερα.

